

dis:MAG

UNDERVISNINGSBLAD FOR DISIPLER
Juli / August 2021

EMNE:

Følg Jesu eksempel

s2-6 I Jesu fotspor

s7-10 Samvittighetens nøkkel

s11 Motivert av Evigheten

I Jesu fotspor

Når man snakker med mennesker om Gud, finner man fort ut at mennesker er veldig forskjellige og dette kan noen ganger være utfordrende. Men når man ser hvordan Jesus snakket med mennesker, oppdager man et veldig viktig prinsipp.

Av Ronald Gabrielsen

Jesus hadde ikke noen ferdigskrevet mal for hva Han skulle si, og når man vet hvor forskjellige mennesker er, forstår man at det å bruke en ferdigskrevet mal ikke er noen god ide. Men et prinsipp er ikke det samme som en mal og når man studerer Jesus i Evangeliene, ser man at Han hadde et prinsipp i sine samtaler med mennesker.

Han søkte å lede mennesker til et bestemt sted. Hva Han sa og gjorde, var avhengig av hvem Han snakket med — men destinasjonen var alltid den samme.

NOEN GANGER LITT FREKK

Det kan virke utrolig for snille og høflige skandinaver, men noen ganger var Jesus nesten litt uhøflig og avvisende. Det var

ikke fordi Han ikke hadde kjærlighet til den Han snakket med. Når Han noen ganger trakk folk litt på tærne, var det fordi Han ønsket å vekke noe i dem — noe som var nødvendig for lede dem Han snakket med til et punkt hvor deres hjerter ble god jord.

Et eksempel på dette ser vi i Lukas 18, hvor en rik ung mann kommer til Jesus. Det mannen søkte var edelt og godt — han søkte evig liv. Mannen hadde ikke helt forstått hvem Jesus egentlig var, men han henvendte seg i alle fall til riktig person, og mannens uvitenhet var ikke hans største problem. Problemet kommer tydelig frem i begynnelsen av samtalen.

Jesus begynner med å korrigere mannens forståelse av hva det vil si å være «god». Dette gjør Han ved å slå fast at kun Gud er god, og ved å lede mannens oppmerksomhet mot De 10 Bud.

UTGITT AV:

Media Forlag
Svenevigsveien 377
4580 Lyngdal

ANSVARLIG REDAKTØR:

Ronald Gabrielsen

DESIGN OG LAYOUT:

Ronald Gabrielsen
www.3ig.org

GAVER:

Ønsker du å støtte utgivelse av dette bladet kan du bruke konto: 1503.67.77939

Du kan også støtte ved å bruke
VIPPS nummer: 70524

KONTAKT OSS:

Jan Ernst Gabrielsen
Telefon: 456 05 300
E-mail: janernst@online.no

Jesus visste at budene ikke var en vei til frelse, men Han svarte som Han gjorde for å vekke noe i den rike unge mannen — noe den rike unge mannen fullstendig manglet.

Selvrettferdighet

«Alt dette har jeg holdt fra jeg var ung» svarte den rike unge mannen, da Jesus ledet hans oppmerksomhet mot De 10 Bud. Mannen var nok oppriktig i sitt svar, men at man er oppriktig er ingen garanti for at man har rett.

Når Jesus ber den rike unge mannen selge alt han eier og gi pengene til de fattige, var det heller ikke for å presentere det å gi til de fattige som en vei til frelse. Jesus sa dette for å hjelpe mannen til å se sitt problem — noe som var nødvendig for å lede mannen til syndserkjennelse.

Mannen respons avslørte at han ikke hadde holdt alle budene. Han hadde faktisk brutt det første og viktigste bud av alle:

«Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av hele din sjel og av all din kraft og av all din forstand, og din neste som deg selv» (Luk 10:27).

Jesus prøvde ikke å være dømmende, men Han visste at mannen måtte bli konfrontert med sin egen synd og selvrettferdighet. Jesus sa de ting Han sa for å åpne mannens øyne, slik at mannen virkelig kunne se sitt eget behov for frelse.

Når mannen først henvender seg til Jesus spør han: «Gode mester, hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?». Jesus prøver deretter å vise mannen årsaken til hans ufred, ved å lede oppmerksomheten til det faktum at han har brutt Guds bud. Siden mannen trodde at han var en god mann, var det spesielt viktig for Jesus å spesifikt peke på mannens hovedsynd — hans kjærlighet til penger.

Dette var ikke noe mannen hadde lyst til å høre, for det står at «...da mannen

hørte dette, ble han dypt bedrøvet, for han var svært rik ...» (Luk 18:23). I Markus sin gjengivelse av denne beretningen står det at mannen «... gikk bedrøvet bort, for han eide mye ...» (Mark 10:22).

I Markus sin versjon av beretningen står det også at «Jesus så på ham og fikk ham kjær». Men at Jesus fikk mannen kjær, gjorde ikke at Jesus så mellom fingrene når det kom til denne mannens behov for omvendelse.

NÅDE OG SANNHET

Jesus brukte ikke alltid loven i møte med mennesker. I Johannes 8 møter Jesus en kvinne som bokstavelig talt er i et desperat behov for frelse. Hun var grepet på fersk gjerning i hor og fariseerne nølte ikke med å minne Jesus om at «Moses befalte oss at slike skal steines». Deretter spurte de Jesus «Men hva sier Du?» (Joh 8:5).

Jesus hadde allerede et rykte på seg for å være «... tolleres og synderes venn ...» (Luk 7:34), så de hadde nok et håp om å presse Jesus opp i et hjørne. Hvis Jesus

sa «ikke stein henne», ville de ha noe å anklage Ham for.

Jesus kjente godt til Moseloven, men var ikke kommet for å «... oppheve loven eller profetene ...» (Matt 5:17). Samtidig var Han heller ikke kommet for å «... ødelegge menneskeliv, men for å frelse ...» (Luk 9:56).

Men det var en ting fariseerne ikke helt hadde forstått — nemlig at Gud også er nådig og gjerne tilgir når mennesker omvender seg og angrer sin synd. Nåde og tilgivelse er ikke kun en nytestamentlig ting. Allerede i 2. Mosebok 34:6, da Gud åpenbarte seg for Moses, sier Gud at Han er «... barmhjertig og nådig, sen til vrede og rik på miskunn og sannhet ...». Senere sier Han også at Han «... tilgir misgjerning og overtredelse» (4. Mos 14:18).

Loven hadde allerede, på en tydelig og brutal måte, åpnet denne kvinnens øyne. Hun visste uten tvil at hun var skyldig og trengte frelse. Nettopp derfor sier Jesus til henne: «Heller ikke Jeg fordømmer deg. Gå bort og synd ikke mer!» (Joh 8:11). Jesus holdt ikke loven opp mot denne kvinnen,

for «vokteren» hadde allerede ført henne til Kristus — slik Paulus sa loven skulle gjøre (Gal. 3:23-25).

Men det var noen andre som fikk lovens rettfærdige kraft rettet mot seg i denne historien — og det var fariseerne. Til dem sa Jesus: «*Den syndfrie blant dere kan først kaste stein på henne*» (Joh 8:7). Deretter står det at Han bøyde seg ned å skrev på jorden.

Mange har spekulert i hva Jesus skrev, og jeg tror han skrev ned syndene til fariseerne som brakte denne kvinnen til Ham. For i neste vers står det at «... *de som hørte dette, ble dømt av sin samvittighet og gikk bort, én etter én ...*».

EN ÆRLIG LØGNER

En av fordelene ved å være ledet av Den Hellige Ånd, er at du vil være på rett sted til riktig tid. Et eksempel fra Jesu liv, når det kommer til dette, er historien om den samaritanske kvinnen ved brønnen.

Jesus innleder samtalen ved å spørre om noe så hverdagslig som litt vann. Men på en fantastisk måte vrir Jesus samtalen over i en åndelig retning. Plutselig ser man at kvinnen faktisk var litt religiøst interessert. For når samtalen går i en åndelig retning, spør hun Jesus hva Han mener angående det riktige sted å tilbe.

Jesus var ikke der for å diskutere teologi, men Han gir likevel et tydelig svar på kvinnens spørsmål. Deretter gjør han noe litt merkelig. Han henvender seg til kvinnen og sier: «*Gå og rop på mannen din og kom tilbake hit!*» (Joh 4:16).

Snakk om å hoppe rett i salaten med begge beina! Visste ikke Jesus at dette var

et ømt punkt for denne kvinnen? Kvinnens svar viser tydelig at dette var ikke noe hun hadde lyst å snakke om. Hun svarer Jesus med å si: «*Jeg har ingen mann*» — og hun håpet nok at de ikke trengte å snakke mer om dette.

Jesus visste at dette var et ømt punkt for kvinnen, men jeg tror også Han så at kvinnen var klar til å omvende seg. Han var ikke der for å fordømme henne, men lar kvinnen tydelig vite at Han kjenner hennes situasjon ved å si: «*Du gjorde rett i å si: Jeg har ingen mann. For du har hatt fem menn, og den du har nå, er ikke din mann. Der talte du sant*» (Joh 4:17-18).

Mange kristne ville nok ikke ha drømt om å dra frem dette emnet, hvis de visste det var et ømt punkt for kvinnen — men heldigvis er ikke Jesus som mange kristne. Han prøvde ikke å være uhøflig og var ikke der for å kaste stein, men han visste dette var et «problemområde» for kvinnen. Han visste at hennes samvittighet allerede hadde brakt henne til det punkt at hun var klar til å omvende seg — nå trengte hun bare noen til å gi henne det siste puff i riktig retning.

LITEN OG RIK

Siste eksempel i denne artikkelen er historien om Sakkeus i Lukas 19, og dette er også et av de eksempler hvor Jesus ikke bringer fram synd eller loven.

I historien om Sakkeus ser man en liten rik mann som ikke var særlig godt likt av folket. Mange kunne nok heller ikke forestille seg at Sakkeus innerst inne søkte frelse, men at Sakkeus gjerne ville se Jesus indikerer at samvittigheten hadde åpnet hans øyne for behovet for tilgivelse.

Dette kommer tydelig frem når Sakkeus reiser seg opp og sier: «Se, Herre, jeg gir halvparten av alt jeg eier til de fattige. Hvis jeg har tatt noe fra noen ved falske anklager, så gir jeg tilbake fire ganger så mye». Jesus svar var at «... i dag er frelse kommet til dette hus ...» (Luk 19:8-9).

Jesus mente ikke at man kan bli frelst ved å gjøre gode gjerninger eller gi til de fattige, men Sakkeus sitt svar viste at han hadde omvendt seg — og når mennesker omvender seg har Gud ikke noe problem med å tilgi synd.

KONKLUSJON

Når man studerer de ganger Jesus taler med mennesker, er det et prinsipp som kommer tydelig frem. Jesus gav nåde til de ydmyke og lov til de stolte. Jakobs brev sier at «Gud står de stolte imot, men de ydmyke gir Han nåde» (Jak 4:6), og det er nettopp dette prinsipp vi ser i funksjon når Jesus møter mennesker.

Gud gav ikke Loven for at den skulle være en vei til frelse, men «... for at hver munn skal bli lukket igjen, og for at hele verden skal stå straffskyldig for Gud ...» (Rom 3:19). Grunnen til at det er viktig for Gud at verden først skal stå straffskyldig, er fordi det er først når man forstår at man er skyldig at man søker nåde.

Å komme ansikt til ansikt med egen synd er ydmykende — men nødvendig. For det er først når man aksepterer ens egen synd og behov for frelse, at vårt hjerte er i den ydmyke posisjon at Gud kan la oss oppleve Hans nåde og tilgivelse.

Ja, faktisk er det å lede folk til denne erkjennelse en viktig del av det å forkynne Evangeliet, for det er når folk kommer til denne erkjennelse at deres hjerter blir god jord (Mark 4:13-20) som vil bære frukt som er omvendelsen verdig (Mat 3:8).

Hvordan kan du dele din tro med andre?

Dette er en viktig bok som avslører noen av de ting vi sier som ofte misforstås og hjelper deg til å dele din tro uten å havne i diskusjoner. Den viser deg hvordan du kan tale til menneskers samvittighet i stedet for å tale til deres intellekt og på den måten oppleve at budskapet skaper syndenød og sann omvendelse.

Bestill boken på www.MediaForlag.no
eller send SMS til 45605300

Samvittighetens nøkkel

Det finnes en nøkkel Gud har gitt oss, som hjelper oss å skjære gjennom endeløse diskusjoner og tale rett til hjertet. Dessverre kjenner mange kristne ikke til denne nøkkelen og de som kjenner til den har ofte misforstått hvordan den skal brukes.

Av Ronald Gabrielsen

Denne nøkkel er verken en vei til frelse, eller en hammer vi skal slå folk i hodet med. Den er et redskap som åpner folks øyne for deres behov for frelse og forbereder hjertet på å motta evangeliets budskap.

Når Jesus i Markus 4:13-20, forklarer lignelsen om såmannen, forstår vi at lignelsen handler om fire forskjellige typer mennesker som hører Guds ord.

Den første forstod ikke det han hørte, så ordet slo ikke rot. Den andre tok imot ordet med glede, men «hjertes jordgrunn» var ikke blitt forberedt på å ta imot såkornet. Avgjørelsen var derfor overfladisk og vedkommende falt fort fra troen. Den tredje tok imot ordet og det slo rot, men det var

ting i vedkommens liv som kvelte ordet. Selv om treet vokste opp var det uten frukt. De siste var de som var god jord. De tok imot ordet og det bar frukt.

Mange som hører evangeliet er i den andre kategorien. De hører et fint budskap om at Gud er god, at Jesus elsker dem og vil gi dem fred og glede. Alt dette er sant, men ingen av disse uttalelsene rører ved HVORFOR de trenger å bli frelst. Derfor har de kun en overfladisk forståelse av frelsen.

Ja, Jesus elsker dem, men det er ikke derfor de trenger å bli frelst eller «bli reddet», som ordet frelse betyr. Gud har en fantastisk plan for deres liv, men det er heller ikke derfor de trenger frelse. Ja, Gud er god, men det er ikke fordi Gud er god at de trenger å bli reddet — eller bli frelst.

Johannes 3:16 sier vi trenger frelse fordi vi er på vei mot fortapelse. Gud elsker verden og ønsker ikke at noen skal gå fortapt. Derfor sendte Han Jesus.

Om jeg gir respons på et budskap som stort sett dreier seg om at jeg er fantastisk, Gud synes jeg er kul, Han elsker meg og ønsker at jeg skal ha en relasjon med Ham, men hvor GRUNNEN til at jeg trenger frelse ikke er nevnt - da kan det godt være jeg med glede tar imot budskapet. Det var slik de som ble sammenlignet med steingrunn gjorde (Mark 4:16-17). Det er en stor fare for at min avgjørelse vil være overfladisk, uten en dypere forståelse av hva jeg er frelst fra.

Det kan stikke dypt i hjertet når det virkelig går opp for noen at det var deres synd som naglet Jesus til korset, at de VAR på vei til helvete, men at Jesus nå har reddet dem. Men evangeliets budskap er ment å trenge dypt inn i hjertet — ikke bare få oss til å føle oss fantastiske.

Da Peter forkynte evangeliet i Apostlenes Gjerninger 2:37, står det at «... *da de hørte dette, skar det dem i hjertet ...*». Hva hadde Peter sagt som skar dem i hjertet? Han gjorde det samme som han hadde lært av sin Mester: Han pekte på deres konkrete synd. Han sa til dem at DE tok «... *Ham (Jesus) ved lovløse hender,*

korsfestet og drepte Ham ...» og litt senere at «... *Gud har gjort denne Jesus som DERE korsfestet, både til Herre og til Kristus ...*». Verken Jesus eller de første kristne hadde noen fast mal på hvordan de skulle forkynde evangeliet, men som vi så i den forrige artikkelen, var Jesus ikke redd for å peke på folks synd. Ikke for å slå dem i hodet, men for å nå inn til deres samvittighet og åpne deres øyne for BEHOVET for frelse, og på den måten forberede deres hjerter på å ta imot Guds nåde.

LOVENS HENSIKT

De 10 Bud er nok ikke det første mange tenker på, når de tenker på det å forkynde evangeliet. Vi er jo frelst av nåde og ikke ved å holde Lovens bud — og det er helt sant. De 10 Bud er ingen vei til frelse. Bibelen sier klart og tydelig at «... *mennesket ikke blir rettferdiggjort av lovgjerninger, men bare ved tro på Jesus Kristus ...*» (Gal 2:16).

Hensikten med Loven var aldri at den skulle være en vei til frelse, men at den skulle vise oss behovet for frelse. Derfor sier Paulus at «... *ved loven kommer erkjennelse av synd ...*» (Rom 3:20) og at loven ble gitt «... *for at hver munn skal bli lukket igjen, og for at hele verden skal stå straffskyldig for Gud ...*» (Rom 3:19).

Bibelundervisning på Internett

På www.Menigheten.no kan du se/høre bibelundervisning helt gratis. Du kan finne undervisning i over 60 forskjellige emner og i tillegg lese blogginnlegg eller abonnere på vår Podcast.

www.MENIGHETEN.no

Om man ikke har noen erkjennelse av vår egen synd, vil vi heller ikke søke tilgivelse, og heller ikke virkelig verdsette Guds nåde. Om man unnlater å tale om synd og fortapelse når man forkynner evangeliet — da er det også vanskelig for dem som man snakker med å komme til en virkelig erkjennelse av egen synd.

Lovens hensikt var at den skulle fortelle meg HVA jeg har gjort galt. Derfor sier Paulus at han ikke «... lærte synden å kjenne uten ved loven. For jeg hadde ikke kjent til begjæret om ikke loven hadde sagt: Du skal ikke begjære» (Rom 7:7).

Men samtidig som Loven viste Paulus Guds standard for hellighet, avslørte den også Paulus sin manglende evne til å leve opp til Guds standard. Derfor sier han at «... det budet som skulle gi liv, det ga ham død ...» (Rom 7:10). I fortvilelse blir hans bønn: «Å, jeg elendige menneske! Hvem skal fri meg ...» (Rom 7:24). Slik presset Loven ham til det punkt hvor han erkjente sin egen utilstrekkelighet og sitt behov for nåde.

DE 10 BUD SOM ET EVANGELISERINGSVERKTØY

Noen har misforstått det å bruke Loven i forbindelse med evangelisering. De tror man bruker De 10 Bud for å slå folk i hodet eller som en vei til frelse. Begge disse holdninger er helt feil.

Loven skal verken brukes til å slå folk i hodet med eller presenteres som en vei til frelse. Men den skal brukes som et hjelpemiddel for å åpne deres øyne.

Når jeg bruker De 10 Bud i samtale med mennesker, sier jeg ikke til dem: «Du er en løgner, tyv og har helt sikkert brutt alle Guds bud!». Jeg fremstiller heller ikke meg selv som en som har holdt alle budene. Jeg innrømmer åpent at jeg heller ikke har klart å leve opp til De 10 Bud.

Jeg bruker De 10 Bud fordi de ligger innebygget i folks indre. Paulus sier om hedningene som ikke har fått Loven overlevert, at «... lovens gjerning er skrevet i hjertet deres; om det vitner samvittigheten sammen med dem ...» (Rom 2:15).

Hauges andre bok på moderne norsk

Forsøk til avhandling om Guds visdom. var Hauges andre bok og den utkom også kort tid etter hans åndsdråpsopplevelse. Han skrev boken fordi han mente den første var for knapp og ufullstendig på en del punkter. Han ønsket på en mer utfyllende måte å framheve det budskapet som Gud hadde gitt ham.

Bestill boken på www.MediaForlag.no
eller send SMS til 45605300

Ønsker du å støtte utgivelse av dette bladet
kan du bruke **konto: 1503.67.77939** eller **VIPPS nummer 70524**

Jeg sier ikke til dem «Du har løyet!», men jeg spør dem «Har du noen gang løyet?» og det er en viktig forskjell her. Når jeg sier «Du har løyet!», anklager jeg dem, og de kan fort bli fornærmet og samtalen blir ikke særlig god videre. Når jeg spør «Har du noen gang løyet?», anklager jeg dem ikke for å være løgnere, men jeg ber dem rette blikket innover.

Spørsmålet vil lede deres tanker til ganger de har løyet og da skjer det Paulus sier — nemlig at «... *tankene deres, innbyrdes enten anklager dem eller unnskylder dem* ...» (Rom 2:15). På denne måten åpnes deres øyne for at de faktisk har brutt Guds bud og er skyldige.

Ja, innerst inne visste de det nok allerede, men så lenge de ikke blir konfrontert med dette faktum, er det lett å feie det under teppet. Når de i tillegg får høre at Gud elsker dem, at alt er OK og at de er fantastiske — ja, da blir det ennå lettere å feie det under teppet.

EN BJØRNETJENESTE

Kanskje du spør hvorfor det er så viktig å vise folk at de er syndere? Det er fordi

«... *den som har fått lite tilgitt, den elsker lite* ...» ifølge Jesus (Luk 7:47). Nå har vi alle fått mye tilgitt, men om vi ved vår forkynnelse, hjelper folk til ikke å ta sin synd alvorlig — da gjør vi dem en bjørnetjeneste. Ved å hjelpe folk til å se sin egen synd, åpner vi også øynene deres for deres BEHOV for frelse. Når de ser sitt behov og hvor mye Jesus har tilgitt dem — da blir Guds kjærlighet fantastisk stor.

Mange unnlater å tale om synd og fortapelse, fordi de ønsker at folk skal ta imot budskapet, men i realiteten gjør de synderen en bjørnetjeneste. Ikke bare hjelper de synderen med å feie sin egen synd under teppet, de frarøver også synderen en syndserkjennelse. Denne syndserkjennelsen vil føre til en uendelig glede, takknemlighet og kjærlighet, når de forstår at Jesus sonet for alt på korset.

Når vi lar folk speile seg selv i Guds standard for hellighet, vil den avsløre menneskers selvrektferdighet og behov for tilgivelse. Når vi så peker på Jesus og hva Han gjorde på korset, blir dette virkelig gode nyheter. Da blir vi som dødsdømte, som nettopp har blitt frifunnet.

Bibelundervisning på Internett

På www.Menigheten.no kan du se/høre bibelundervisning helt gratis. Du kan finne undervisning i over 60 forskjellige emner og i tillegg lese blogginnlegg eller abonnere på vår Podcast.

www.MENIGHETEN.no

Motivert av evigheten

Det er enkelte bøker som gjør sterkere inntrykk på oss enn andre, og jeg har lest mange som har gjort et sterkt inntrykk på meg. Det året som ligger bak oss fikk jeg igjen lese en bok som rystet meg svært sterk.

Av Jan Ernst Gabrielsen

Jeg har ofte talt om hvor viktig det er å være fokusert på evigheten, men da jeg leste boken av John Bevere, *Motivert for evigheten*, ble jeg svært sterkt grepet av de mange detaljer som Bibelen gir, og som vi ofte ikke tenker igjennom.

Ikke alle får den samme herlighet i himmelen, og ikke alle får den samme straff i helvete, og alt vi sier, tenker eller gjør her i tiden har innflytelse på hvordan evigheten blir for oss. Noen blir «så vidt» frelst – som gjennom ild, mens andre skal skinne.

Bibelen sier at mange som hadde regnet med å komme til himmelen vil bli stående på utsiden. Enhver god gjerning – som et glass vann – vil løfte oss høyere i himmelen, mens vi også må gjøre regnskap for hvert unyttig ord!

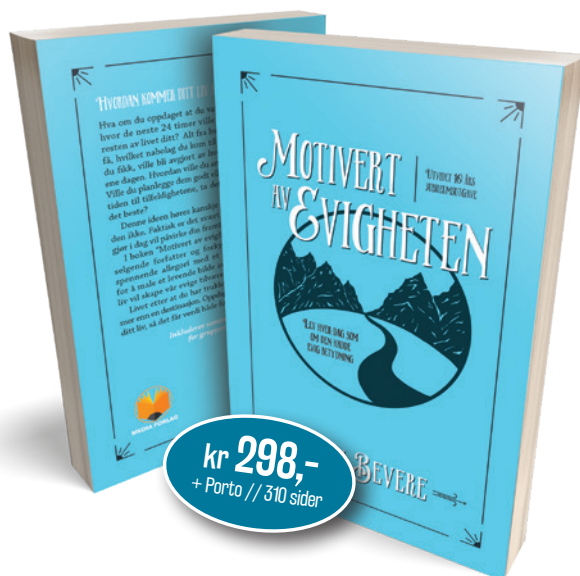
Denne boken er den sterkeste vekkesesbok jeg har lest! Den gir oss en radikal og rett på sak fremstilling av Bibelens ord som bare må vekke oss opp! Har du enda ikke fått lest denne boken bør du kjøpe den nå og begynne å lese i den.

John Bevere er en svært god skribent og vet å fortelle på en levende og engasjerende måte. Om du allerede har lest den

så gi boken til noen du ber for – om de er villige til å lese den.

Jeg ønsker deg lykke til med lesningen av denne boken og ber om at den skal skape en lengsel i deg til å leve mer og mer som Jesus levde. Paulus sier det på denne måten i 2. Kor. 5, 9-10: «Derfor setter vi vår ære i å være til glede for ham, enten vi er hjemme eller borte. For vi må alle fram for Kristi domstol, for at hver og en kan få lønn for det han har gjort gjennom sitt liv i kroppen, enten godt eller ondt.»

Må Gud signe deg og berøre ditt liv på en sterk og levende måte.

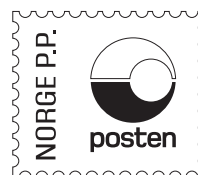

Bestill boken på www.MediaForlag.no eller send SMS til 45605300

RETURADRESSE:

MEDIA FORLAG

Svenevigsveien 377, 4580 Lyngdal

Returneres ved varig adresseendring

Nå trenger Darfur-provinsen og hele Sudan vår hjelp!

Sudan er det land Afrika med flest unådde folkegrupper. Det anslås å være 130 unådde stammer og omkring halvparten av dem bor i Darfur-provinsen. Det var derfor vi satset sterkt på dette området, mens vi hadde muligheten. Takket være det arbeid vi gjorde har mange levende menigheter vokst frem i Darfur, men de trenger fortsatt vår hjelp.

Da Sør Sudan fikk sin frihet i 2011 reiste over 4 millioner sør-sudanere som bodde i Khartoum som flyktninger, til sitt nye land. Mange av disse var ledere i menighetene i nord og når de reiste førte det til at mange menigheter «forsvant» eller ble sterkt redusert. President Bashir infiltrerte også mange menigheter gjennom folk som hadde latt seg «kristne» og noen av disse fikk innflytelse uten å være frelst i det hele tatt.

Vi sendte nylig vår medarbeider i Sør Sudan, Fermo Ogilla, til Khartoum. Han fikk oppdatere seg på situasjonen og forteller at det er desperat behov for hjelp.

Bashir ble styrtet for et par år siden, og de nye lederne ønsker et mindre islamistisk Sudan, som følger internasjonale menneskerettigheter.

Det betyr at vi igjen har mulighet til å sende forkynnere fra Sør Sudan til Sudan. Vi ønsker derfor så fort som mulig å begynne en korttids-bibelskole, som kan utruste nye brennende ledere i Khartoum.

Vi har allerede startet i Juba, og som et resultat av denne skolen har to nye menigheter allerede blitt startet. Nå trenger vi desperat hjelp til å finansiere dette!

Vi trenger midler både til materiell, lærere og oppholdsted.

Vil du være med å nå de unådde med Evangeliet?

Da kan du sende din støtte til VIPPS nummer 70524, og vi vil formidle støtten videre til innfødte evangelister som står klar til å gå.

DITT ØKONOMISKE BIDRAG KAN SENDES TIL:

Misjon i Øst-Afrika, v/ Ingebjørg og Jan Ernst Gabrielsen,
Svenevigsveien 377, 4580 Lyngdal

BANKGIRO: 7322.05.15386